

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Episcopo. 74.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

verè imperare mihi videntur: ac præfer-
tim cum virtutis nomine cõspicui sunt ij,
qui subsunt: propter etiam dignum est im-
perium, quod certatim appetatur. Qui au-
tem inuitis imperant, eos potius similes
esse duco, qui cruciatu afficiuntur, quàm
qui imperium administrant.

Palladio. 73.

Videris (ò quonam te nomine dignè ap-
pellem) ea ignorare, quæ etiam puerulis
nota & perspicua sunt. Neque enim hoc
existimes, quòd fides (si tamè fides dicen-
da est, quæ operibus tuis refutatur) salutè
tibi afferre possit. Etenim fides ea, quæ
primùm iustificauit, consentaneas sibi a-
ctiones exegit, quibus remotis nemo salu-
tem consequi potest. Nam eum, qui per
gratiam assumptus est, propriis quoque
virtutum dotibus exorari conuenit: ne a-
lioqui ingrati animi notam incurrat.

Theodosio Episcopo. 74.

Imperij regula, ò scientiæ imperandi
explorator accuratissime, hæc demum est,
quæ ad subditorum vtilitatem omnia mo-
litur. Nam qui imperij disciplinam com-
positumque ordinem, in tyrannidem &
perturbationem immutauit, atque labo-
res quidem subditis comparat, voluptates
autem sibi aucupatur, hic non imperij, sed
tyrannidis regulam ac legem describit.

Eidem. 75.

Eos demum, vir eximie, diuinus Pau-
lus Sacerdotes esse statuit, qui nõ victimis
& sacrificiis, sed nuda natura omnibus
pietatis numeris perfunguntur, atque è
corporibus suis purè ex se libant. Pulcher-
rimum enim victima est, piam mentem, &
carnem castam habere. Eòque etiam illud
dixit, quod tu ex me intelligere cupiisti,
Exhibete corpora vestra hostiam viuente,
Deo placentem, rationabile obsequium

δοκοῦσιν ὄντως ἀρχῆν, ἢ ἐπιτάγματα ὄ-
ντων ἀρίστοι ὡς δι' ἀρετῆς οἱ ἀρ-
χόμενοι, δι' οὓς ἡ τὸ ἀρχεῖν ἐστὶν ἀει-
μαχίον. οἱ δ' ἀκόνητον ἀρχεῖν νομί-
ζοντες, ἕτοιμοι δοκοῦσι ὡς ἀπλή-
στοι εἶναι τὴν πτωχίαν διδόντων μᾶλλον,
ἢ ἀρχεῖν διεπόντων.

Παλαδίῳ. 73.

Κινδυνεύεις, ὡς τί σε καλέσας ἀξίως
προσηνομάσω, ἀγνοεῖν τὰ ἢ τοῖς ἀγα-
πατοῖς ἀρεθίστα. μὴ γὰρ δι' νόμους,
ὅτι ἢ πείσεις, εἶγε πέντε χεῖρ καλεῖν τὴν
ὑπὸ τῆς ἐργασίας τῶν ἐλεγχόμενων,
ὡσαύτ' σε δυνήσεται. ἢ γὰρ πείσεις ἢ ἐξ
ἀρχῆς διχασάσασα, παράξεις ἀρμο-
δίας ἐαυτῆ ἀπαίει, ὡς ἀνευ σωθῆναι
οὐχ οἶόντε. τὸν γὰρ χεῖρ χεῖρ πρὸς
ληφθέντα, διχασμον καὶ οἰκείους ἀνα-
βρύεσθαι πλεονεκτήμασιν, εἶγε μὴ
μέλλοι ἢ ἀχρεΐστῆς ἀλάσεσθαι.

Θεοδοσίῳ ἑπισκόπῳ. 74.

Ὁ τῆς ἀρχῆς ὄρος, ὡς ἀρχικῆς ἐπι-
τήμης ἀνεκρίβητον βασιλευσθῆναι, ἐκεί-
νός ἐστιν ὁ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπὸ
ἀπαντα παραγματεύομενος. ὁ γὰρ τὸ
ἀρχῆς εὐκοσμίαν εἰς τυραννίδα ἢ ἀ-
κοσμίαν μεταχρηματίσας, ἢ τὸ μὴ πό-
νεος τοῖς ἀρχαίοις προσεξεδόν. τὰς δ'
ἡδονὰς ἐαυτῶ θηρώμενος, ἕτος ἢ τῆς
ἀρχῆς ὄρον, ἀλλὰ τὴν τυραννίδος ἀφ' ἧς
τῆς παραγμάτων ὑπογράφει.

Τῷ αὐτῷ. 75.

Εκείνος, ὡς θαυμάσιε, ὁ θεασέσιος
Παῦλος ὀρίζειται ἱερέας, τοὺς μὴ θυ-
μασι τὴν εὐσεβίαν, ἀλλὰ γυμνῆ πλη-
ροῦντας τῆ φύσει, ἢ μόνης καθαρῶς
ἐκ τῆς σαμάτων οἰκοῦν ἀπένδοντας.
θυμα γὰρ κάλλιστον, τὸ τίμιον γινώσκων
ἔχειν εὐαγῆ, ἢ τίμιον σάρκα ἀγνίου. διὸ
καὶ τὸ ἐφ' ἡμῶν, ὅσῳ μαθῆν ἠθέλησας,
ὡς ἀφ' ἡμῶν τὰ σαμάτα ὑμῶν θυσίαν
ζῶσαν, εὐάρεστον τῷ θεῷ, τίμιον λογικῶν
λατρείαν